

Telegraful Român

2 ex. (Of.)

Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1858 de Mitropolitul Str. Șaguna 8

Sibiu

APARE SĂPTĂMÂNAL

Abonamentul:
Un an 600 Lei. — Șase luni 300 Lei. — Trei luni
150 Lei. — Pentru străinătate un an 1000 Lei. —
Pentru America 8 Dolari

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu,
strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se
refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiilor
nu șir pețit 10 Lei pentru odată, dacă se publică
de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiile
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful
Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Sfințirea bisericilor din Crișeni și Batiz

Duminecă în 13 Sept. 1942, I. P. S. Sa arhiepiscopul și mitropolitul nostru *Nicolae* a săvârșit actul sfințirii bisericii din Crișeni, din protop. Hațegului.

Comuna a fost frumos pavoazăată cu drapele naționale.

Pe drumul spre biserică tineretul și premilitarii în haine de sărbătoare au aclamat pe I. P. S. Sa care a sosit în parohie la ora 8³⁰ dimineața. La poarta de triumf a fost primit de prefectul jud. dl Colonel Const. Dumitrescu, de funcționarii și lucrătorii uzinelor Călan, în frunte cu președintele acestei societăți dl Orghidan.

După cuvintele de bun sosit ale primarului, I. P. S. Sa împărțind binecuvântările sale arhieresti a trecut în curtea bisericii, unde a fost primit de preoțimea din tractul Hațegului, în frunte cu Prea Sfinția Sa episcopul *Veniamin al Caransebeșului*, care a ținut să participe la sfințirea acestei biserici.

Se începe apoi slujba sfințirii. I. P. S. Sa urmat de credincioși înconjoară biserica, o unge în formă de cruce cu sf. Mir, apoi intră în biserică continuând cu sfințirea bisericii și cu sfânta liturghie.

Răspunsurile liturgice le-a dat corul bisericii din Lupeni, instruit de preotul Șandru.

La sfârșitul sfintei liturghii I. P. S. Sa a ținut o înălțătoare cuvântare cu referire la felul cum trebuie să interpretăm în sens creștinesc evenimentele de astăzi și cum poporul român să-și apere întregi nădejdele sale de viitor.

Mântuitorul nostru Iisus Hristos prin patimi și moarte și-a arătat dragostea lui față de noi și n'a cerut altceva dela noi, decât să rămânem și noi întru dragostea lui. Ne-a rânduit și nouă mai ales în zilele grele de azi suferințe și dureri mari, dar având dragoste și încredere în Mântuitorul nostru, vom birui toate greutățile și vom ajunge la mântuirea sufletească și izbăvirea națională. Poporul românesc a trăit prin sufletul său, pe care și l-a păstrat curat și l-a închinat numai lui Dumnezeu, deoarece este sigur că prin puterea lui sufletească va birui.

Înalt Prea Sfinția Sa a mulțămît apoi dlui *Orghidan*, președintele societății Călan, care a acordat cel mai mare sprijin material și moral pentru zidirea acestei biserici.

Aceleași mulțămiri le-a exprimat funcționarilor și muncitorilor societății Călan, consiliului parohial și celui comunal, cari s'au ostenit cu râvnă multă la ridicarea acestei frumoase biserici.

După terminarea sfintei liturghii, I. P. S. Sa a stropit credincioșii cu

apă sfințită, iar Prea Sfințitul *Veniamin al Caransebeșului* a sfințit piatra de temelie a casei parohiale, care se va clădi tot cu ajutorul societății Călan.

A urmat apoi o recepție, la care a vorbit Păr. prot. Ciocan pentru preoțimea din tractul Hațegului, preotul *Nicoară al bis. gr.-cat.*, preotul romano-catolic, dl *Orghidan* și dl *I. Jula*, președ. Consiliului parohial.

A răspuns I. P. S. Sa mulțămindu-le și împărțindu-le arhieresti îndemnuri pentru o muncă armonioasă și desinteresată pentru binele neamului și al țării noastre.

La masa servită de societatea Călan s'a închinat în sănătatea M. S. Regelui *Mihai*, a dlui Mareșal *Antonescu* Conducătorul statului, a dlui vicepreședinte *Mihai Antonescu*, în sănătatea I. P. S. Sale Mitrop. *Nicolae*, a preasfințitului episcop *Veniamin*, a dlui Președinte *Orghidan* și dlui prefect *Dumitrescu*.

Spre seară I. P. S. Sa, însoțit de dl președ. *Orghidan*, dl *Const. Bursan* și dl *Col. Dumitrescu*, prefectul județului, a vizitat bisericile vechi din veacul al XIV-lea din *Strei* și *Strei-Sângerz*.

Aci I. P. S. Sa a luat măsuri pentru a se începe de urgență construcția unei noi biserici.

În ziua Sfintei Cruci s'a săvârșit sfințirea bisericii din *Batiz*. Înalt Pr. Sf. Sa a sosit însoțit de dl *Constantin Bursan*, care a suportat toate cheltuielile cu clădirea acestei frumoase biserici, credincioșii contribuind cu munca lor la ridicarea ei.

Această biserică deși mai mică decât cea din *Crișeni*, este foarte plăcută atât în interior, cât și ca exterior, totul este armonios și toate sunt bine făcute.

La sfințirea sfântului prestol dl *Constantin Bursan* îmbrăcat în haina albă de ctitor ia parte activă la cimentarea hrisovului și spălarea sfintei mese. La liturghie cântă frumos corul parohiei din *Sântandrei* condus de pr. *Popovici*.

Înalt Prea Sf. Sa a vorbit popoului în pilde frumoase și sugestive, îndemnându-l să-și păstreze credința neclintită în Dumnezeu și în viitorul neamului nostru.

S'a adresat apoi către dl *Constantin Bursan*, mulțămindu-i pentru toată munca și jertfa adusă pentru înălțarea acestui sfânt lăcaș de închinare. L-a asigurat pe dl *Bursan*, că jertfa adusă va da roadele cele mai bogate, prin faptul că poporul drept credincios din *Batiz*, prin rugăciunile ce se vor face în acest lăcaș își va regenera puterile sufletești și trupesti și se va preface într'un isvor nesecat de fapte bune pentru biserică și neamul lui. I. P. S. Sa a proclamat apoi pe dl *C. Bursan* de ctitor al acestei sfinte

biserici, dând ordin parohului să-l pomenească, pe el și pe soția dănsului, ca ctitor pentru totdeauna la toate slujbele sfinte.

A mulțămît apoi popoului drept credincios din *Batiz* pentru osteneala și interesul cu care a sprijinit ridicarea sfintei biserici.

Cuvântarea I. P. S. Sale s'a terminat cu rugăciuni pentru sănătatea M. S. Regelui, a Conducătorului statului și guvernului țării.

A urmat cuvântul ctitorului *C. Bursan*, care în cuvinte calde mulțămeste I. P. S. Sale pentru că a binevoit a sfinți biserica.

Îl asigură pe I. P. S. Sa că n'a făcut-o pentru mărirea sa personală, ci pătruns de convingerea că neamul românesc, mai ales pe aceste plaiuri, a trăit, a suferit și a rezistat numai datorită credinței lui strămoșești și de aceea a clădit acest lăcaș ca să

ne fie scut puternic și de aci încolo. Roagă pe Dumnezeu să-i primească jertfa și să o prefacă în isvor de întărire a credinței.

Mulțamește și dănsul popoului pentru sprijinul acordat.

Urmează cuvântul de mulțămire către toți al preotului local *I. Truca*, care a fost distins cu această ocazie de către I. P. S. Sa de-a purta brâu roșu.

Înalt P. S. Sa a purces apoi cu întreg poporul și cu dl prefect al județului la baia populară, unde s'a făcut sfințirea apei și stropirea cu apă sfințită a acestei băi. I. P. Sf. Sa s'a întors la *Hunedoara* pentru a vedea monumentală biserică nouă ridicată prin osârdia dlui *C. Bursan*. Această biserică este un adevărat monument din toate punctele de vedere și e pe cale de a fi terminată. Până acum a costat mai bine de 36 milioane Lei.

Fapte și experiențe din războiul sfânt

II

„Boje moi, Boje moi“

Propaganda care s'a făcut în legătură cu acțiunea antireligioasă a bolșevicilor, ar fi făcut pe cineva să creadă, că în cuprinsul împărăției lor fără de sfârșit, a dispărut orice urmă de religiozitate. Lucrul nu stă tocmai așa. Când s'a reluat în vara trecută *Basarabia*, mulți din ofițerii și ostașii părtași la campanie au rămas uimiți, văzând că, cu rari excepții, toate bisericile de acolo au rămas neatinsse, mai mult, au rămas la locul lor și troițe multe și frumoase dela răspântia drumurilor *basarabene*.

Pătrunzând mai adânc în *Rusia* astăzi, după un sfert de veac de stăpânire diabolică, urmele religiozității le află pretutindeni. Pe *Bug*, pe *Nipru*, pe *Doneț*, pe *Oskol*, deci în plin centru al stăpânirii bolșevice am aflat semnele credinței creștine pravoslavnice. Icoane am găsit în toate casele, nu una, ci mai multe și de o isbitoare frumusețe. Despre icoane voi stăruir în numărul viitor. Am aflat însă și biserici, ce înălțau cupole falnice spre ceruri, cu crucile de pe ele strălucind de bogăția aurului. E drept însă că aceste biserici erau pustii, în paragină, sau li s'a dat altă destinație. Faptul însă că mai dănuia lăcașul, cu crucea pe el, însemna totuși o mărturie a credinței.

Am aflat însă și suflete pline de cucernicie, bărbați și femei. Toate aceste semne ale credinței nu însemnează că bolșevicii ar fi fost toleranți, nu, semnificația acestui lucru este aceea că, cu toată stăpânirea lor păgână, cu toate cruzimile și persecuțiile pe cari le-au întreprins în decurs de un sfert de veac, ei n'au putut înăbuși credința în suflete și nici n'au

fost în stare să șteargă urmele credinței din republica lor.

Credința în Dumnezeu este o forță vie, o putere plină de taină, pe care 25 de ani de stăpânire bolșevică n'au putut-o isgoni din *Rusia*. Credința în *Hristos* este peatra din capul unghiului, pe care *Lenin*, *Stalin* și tovarășii lor n'au luat o în seamă, s'au poticnit însă de ea și căderea lor este mare.

La 5 Iunie a. c., am însemnat cele de mai jos în carnetul meu:

Digul de incercuire germano-român, strângându-se mereu, armatele rusești au trebuit să se retragă neconținut. Rezultatul a fost bătălia de nimicire din valea *Bereca*, *Sud-Harkov*. La câteva zile după bătălie am parcurs în lung și în lat acel cazan al morții. Pe întindere de mai mulți km. verdele ierbii îmbelșugate este pătat de urmele crude ale morții. Te aflai în fața unui cimitir uriaș al bolșevicilor. Oameni și cai zac unii alături de ceilalți și peste olaltă, secerăți de moarte. Ici o ceată de 7-8, par a fi ofițeri sau comisari, au murit alătura îmbrățișându-se în moarte. Colo o trăsură pe care o veghează doi cai și doi ostași încremeniți pe capră; alături o căruță cu 3 cioloveci morți în ea și doi pe jos. Apoi șiruri întregi de morți cu trupuri schinjuite, cari nu mai samănă a oameni. Mai departe dai peste sute de mașini zdrobite, tancuri cu înfățișare de monștri, imobilizate sau împotmolite, tractoare uriașe folosite la transportarea tunurilor gele. Într'un asemenea tractor incendiat, au rămas la volan două trupuri carbonizate; ambele păstrează, cu toată desfigurarea lor, pecetea de spaimă prin care-au trecut în clipa

de iad a morții lor. Alături o mlaștină, pe care 'n pripă au voit s'o treacă zeci de camioane și căruțe. S'au împotmolit toate, iar ostașii din ele și de pe lângă ele, au rămas morți pe loc. Ceva mai sus un alt grup surprins de moarte în timp ce ospăta. Erau vreo nouă comisari, iar în mijlocul lor o femeie oțiter, animatoare în luptele grele.

Martori oculari, în chiar ceasurile luptei acesteia, mi-au povestit că prăpădul cel mare l-au făcut avioanele germane și artileria română. Sovieticii au fost buimăciți și îngroziți în așa măsură încât alergau înnebuniți în toate părțile căutând scăpare. Iar unii, ostași și comisari sovietici, aruncând armele îngenunchiau și ridicând mâinile spre cer strigau: »Boje moi, Boje moi«, adică Dumnezeu meu, Dumnezeu meu.

În clipa de zguduire a morții încremenirea inimii a făcut loc jarului credinței.

Acelaș martor ocular mi-a spus că văzând acest prăpăd, artileria română și-a încetat tirul.

Boje moi, Boje moi, -- da, credința rămâne biruitoare; ea lucrează cum noi nu știm, și din bolșevici păgânizați ea ridică mărturisitori de Dumnezeu. **Preot GHEORGHE SECAS**

Cuvântul P. C. Prot. Ieronim Ciocan adresat I. P. S. Mitropolit Nicolae la recepția dela Călan

Inalt Prea Sfințite Stăpâne, Ținând seamă de greutatea timpurilor pe care le trăim, folosesc acest prilej de-a prezenta și renoi recunoștința preoțimii din protopopiatul Hațegului, pentru dragostea caldă de părinte cu care ne-încetat ne îndemnați la o râvnă pastorală pentru întărirea credinței și prin ea, la păstrarea vieții noastre naționale.

Toate circularele și toate pastoralele de sărbătorile împărătești sunt pline de iubire și neseceate în sfaturi duhovnicești pentru ajungerea scopului, dar și mai grăitoare sunt pildele, pe care ni-le-ați administrat în ultimii doi ani. Nu pot trece cu vederea și nu pot să nu evocăm toamna, plină de durere, a anului 1940 când grija părintească a I. P. S. Voastre, ați cutreerat personal părțile cedate din Ardeal și ați stăruit și ați îndemnat preoțimea să rămână la postul de conducere și de răspundere a păstoriiilor lor. Cu o neseceată dragoste ați semănat nădejdea în viitorul neamului și ați susținut drepturile lui.

Pline de mângăeră și calde de speranțe au fost cele cuprinse în pastorală dată după evacuarea Ardealului cedat și a suferințelor îndurate cu înfricoșatele cutremure de pământ.

Abia a trecut un an de redresare a neamului și v'am văzut în fruntea Episcopatului ardelean, înfruntând greutatețile drumurilor desfundate din provinciile desrobite cu sângele soldatului român, ale Bucovinei și ale Basarabiei, trecând departe în Transnistria, unde ați semănat cu căldură și cu convingere cuvântul evangheliei Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos așa cum numai I. P. S. Voastră o poate și o știe predică, trezind conștiințele amorțite de influența distrugătoare ale bolșevismului blestemat.

Am ascultat cu satisfacție cuvântul rostit cu greutate și cu demnitate la manifestațiunea națională dela Universitatea din București în primăvara anului curent și am urmărit vizitațiunea refulantă și mult grăitoare a Vicariatului de Alba-Iulia dela granițele de Vest.

Preste tot și în tot locul v'am însoțit cu rugăciunile noastre, și sufletele noastre au tresăltat de bucurie la rezultatele obținute.

Recunoaștem momentul istoric și atât de hotărâtor prin care trece neamul nostru românesc. Vedem și constatăm zi de zi povara care apasă cu greutate pe umerii credincioșilor noștri, pentru aceea facem mărturisirea de supunere și de dragoste către I. P. S. Voastră răspunzând afirmativ, că preoțimea va fi la înălțimea cerută de ceasul vremii și conștientă la datorie! Fiecare din noi cu modestele puteri de cari dispunem, muncim, altnăm durerile, mângăiem și mai presus de toate întărim nădejdea în destinele istorice ale neamului și speranța în preamărirea și fericirea lui, pe

I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae la Slănicul -- Moldovei

În ziua de 18 August 1942, a sosit -- venind cu mașina -- Inalt Prea Sfințitul Mitropolit Nicolae al Ardealului, împreună cu marele ctitor, boierul moldovean, Gheorghe Sion.

Întru întâmpinarea vrednicului urmaș al lui Șaguna, au eșit toate autoritățile administrative ale orașului și preoții N. Chiriac, protopop al Adjudului, și Const. Hașcău, administratorul Fundației „Gh. Sion” din Slănic.

Găsduirea s'a făcut în frumosul Hotel „Racovița”. Timp de două zile, Inalt Prea Sfinția Sa a vizitat imobilele sfinției Episcopii ort. rom. a Clujului, donate de dl Sion, instalațiile băilor și inhalatorului, stând de vorbă cu bolșevii stațiunii, împărțind cărți de rugăciune și cruciulițe, mângăind -- ca un bun părinte -- copiii și mamele ce se îmbulzeau să-i sărute sfânta dreaptă.

Cu această ocaziune a vizitat și căminul de studenți al Facultății de drept din Iași, care se află în cea mai frumoasă vilă a dlui Sion, dăruită acestei facultăți, fiind întâmpinat de studenți în frunte cu conducătorii Coloniei: Constantinescu și Bratu, doctori în drept. La plecare studenții au cântat diferite cântece ardelenesti și „Pre Stăpânul”.

Diacon Ghelasie Hariton

Cercul preoțesc Topârcea, din protopopiatul Săliște, și-a început activitatea în 6 Sept. 1942, în ziua istorică a neamului, când înainte cu doi ani s'a urcat pe tron cel mai tânăr și cel mai iubit Rege, M. S. Mihai I.

Credincioșii din Topârcea urcă dealul bisericii în pălcuri. Soarele trimite raze fierbinți peste plaiurile îngălbenite de uscăciune.

— „Doar s'o îndura Dumnezeu și ne va da ploae dacă vin atâția preoți, că mare secete mai este”...

— „Și noi răi mai sântem”, adaugă un moșneag cu plete albe, la cele spuse de femeia cu busuic în mână.

Clopoțele cheamă la închinare pe credincioși, cu unde până dincolo de hotar. Părintele din Alămor, Ioan Chioresan, e cel dintâi la datorie. Se oprește o clipă în fața unei cripte cu multe flori: o tainică rugăciune, câteva cuvinte și un zâmbet celor nevinovați cari ședeau alături pe o bancă lângă o fetiță ca de șase ani ce ținea deschisă o umbreluță roșie.

Pe crucea de lemn e o candelă în care arde untelemn curat.

Curtea bisericii e adevărată grădină cu pomi încărcăți de fructe. Toate îți sânt prietenoase în jur și 'n acest sfânt locaș.

Služba s'a săvârșit într'o cucernică atmosferă, cuvântul de zidire al părintelui Chioresan e ascultat cu evlavie: cele două porunci care date de Mântuitorul, sânt legi veșnice care stabilesc armonia între om și om, și om și Dumnezeu. Cine le ține, are 'n mână cheea cu care se poate intra pe poarta mântuirii.

Se adresează mamei cu o istorioară duicoasă pentru copiii lor, în cari

care o asigură viețile stinse și sângele pe care îl varsă din belșug ostașul român.

Suntem mândri, pentru că în aceste timpuri de grea încercare Vă avem în fruntea bisericii noastre. Vedem și știm că o conduceți cu siguranță și cu multă demnitate. Constatăm, că fineți steagul ortodoxiei sus, la culmi înalte cum l-a ridicat și nemuritorul Andrei Baron de Șaguna, astfel, că sufletul nostru nu are altă dorință mai fierbinte, decât rugăciunea către cel Atotputernic Ceresc Părinte să Vă dăruiască sănătate la biruință! Zicându-Vă la mulți și fericiți ani, Stăpâne!

Vizita I. P. Sfințitului Mitropolit Nicolae la Târgul Ocna

Pitorescul oraș, dela poalele munților „Coșna și Cireșoia”, în ziua de 20 August c., a avut marea cinste de a fi vizitat de I. P. S. S. Mitropolitul Nicolae al Ardealului.

Poporul drept credincios din această parte a locului a ținut să-l întâmpine cu toată smerenia fiască, de buni creștini, fiind -- până azi -- primul Mitropolit ardelean care i-a dat acest prilej de bucurie.

Încă din zorii zilei, Catedrala „Precista” s'a îmbrăcat în haină de sărbătoare, așteptând sosirea marelui Ierarh.

La ora 10 a. m., în sunetele clopotelor, părintele protoiereu Ioan Matei, cu preoții și intelectualitatea orașului, eu eșit întru întâmpinare la ușa catedralei să primească pe I. P. S. Sa, care venea dela Slănicul Moldovei, însoțit de marele ctitor Iorgu Sion și preotul Constantin Hașcău.

După ce protoiereu Ioan Matei, prezintă Sfânta Evanghelie, Inaltul Ierarh intră în Sfântul Altar în timp ce corul Catedralei intona „Cuvine-se cu adevărat” și „Pre Stăpânul”, apoi a luat loc în strana arhierescă, iar părintele Ioan Matei a rostit un cuvânt de bun venit pe aceste locuri și roagă smerit, pe Inalt Prea Sfinția Sa, să binecuvinteze acest popor, pentruca Dumnezeu să se milostivească a ne trimite pacea și victoria.

Cu printr-o dragoste și cu mare talent oratoric de care este învrednicit, I. P. S. Sa a rostit o prea frumoasă și insiructivă cuvântare dreptcredincioșilor, arătând printr'o pildă potrivită momentului, că noi oamenii sântem trecători și că ceea ce rămâne în veșnicie este sufletul nostru. Ca români creștini, sântem dator să ne pregătim neîncetat prin Biserică și Tainele ei, a păstra nealterat acest suflet, îmbogățindu-l cu virtuțile creștine. Casa aceasta, trupul în care se găsește sufletul, este trecător, singur sufletul este veșnic. Pentru aceea Mântuitorul a spus: „Ce va folosi omului de ar dobândi toată lumea și-și va pierde sufletul său”? Prin cuvinte care vor rămânea neșterse în sufletul Tg. Ocnelor, Inalt Prea Sfințitul arată clerului ortodox, care a cultivat sufletul ardelean, că prin unire și credință noi am rămas și rămânem deapaururi stăpâni.

dă mici să sâdească iubirea de Dumnezeu, de Neam, de Lege și de Rege.

La sfârșit poporul iese la Crucea Eroilor unde s'a făcut parastas pentru cel din urmă erou al nostru, eroul Nicolae, căzut la Sevastopol.

După masă, Vecernia deasemenea s'a slujit în sobor și rugăciune pentru ploae, ear la sfârșit Părintele Chioresan predică despre Rugăciune, dând exemple de urmat.

De încheiere, părintele din loc mulțumește lui Dumnezeu de toate, cercului preoțesc și poporului credincios.

Coresp.

Un popor din cauza vitregiilor istorice, își poate pierde granițele, dar rămâne puternic aiăta vreme, cât nu-și pierde sufletul! Neamurile care n'au știut să-și păstreze sufletul, au dispărut din Istorie.

I. P. S. Sa încheie, arătând că neamul românesc va eși biruitor din toate greutatețile prezente, dacă-și va avea nădejdea numai în Dumnezeu puterilor și va fi unit într'un singur cuget, alături de Troi, Conducător și păstorii lui sufletești.

Dela Catedrala „Precista” I. P. S. Sa însoțit de dl Iorgu Sion și alte distinsse persoane, a vizitat Biserica „Răducanu” și mormântul marelui patriot român, Costache Negri, în fața căruia I. P. S. Sa s'a închinat, păstrându-se, de toți, un moment de reculegere.

Această vizită a produs mare mulțumire sufletească în obștea ortodoxă din Tg. Ocna. **Asistent**

Bucuriile războiului

Există un grai pe care îl pricep toți oamenii, acela al rugăciunii. Închinarea în fața sf. altar ne-a înfrățit inimile și genunchii cu niște prizonieri ruși, cari au venit să asculte în biserică noastră dumnezeiasca slujbă a liturghiei. Deși nu le cunoșteam graiul, totuși noi le-am vorbit din dragoste și aceasta ne-a dat siguranța că ne-am înțeles.

Din multele dureri pe cari războiul le împrăstie în lume, din amărăciunea pierderii unor părinți și frați pe câmpurile de luptă, din greul unor lipsuri ce umbresc aceste zile, am avut prilejul să simțim în suflet un val de bucurie sfântă pe care o aduce războiul.

Această bucurie a fost datorită faptului că am avut în fața sf. altar pe acci prizonieri ruși, veniți să se închine lui Dumnezeu și să simtă peste sufletul lor mângăierile rugăciunilor și ale cântărilor divine.

Ostașii noștri nu se bat în depărțările Rusiei pentru a cuceri pământ străin, noi nu vrem decât glia românească, ei sunt ostașii crucii, trimiși împăratului ceresc ca să chemă la daturile creștinătății pe poporul rus. Peste stepa rusească a suflat crivățul de necredință, bolșevismul a pustiit sufletele de credința creștină, și din Siberia a făcut un cimitir pentru ceice au refuzat să aducă primonoase lui Stalin.

În urma frontului se ridică o viață creștină, din sânurile pământului se scot icoane și cărți de slujbă, din moluz și ziduri vechi se ridică altare. Un război care dărmă și zidește. Dărmă o lume a ateismului, a cruzimii, o împărăție a întunerecului roșu. Războiul acesta zidește o temelie de credință pe un pământ, unde ortodoxia a fost stăpână până acum un sfert de veac. În casele noastre se găsesc icoane zugrăvite de înaintașii acestor prizonieri ruși și de aceea, în fața acestor mărturii de credință, ei se vor regăsi într'o întâlnire fericită. Vor lua de aici duhul dragostei creștine, al jertfei Mântuitorului, care le va lumina căările gândului și ale faptei.

Darul acesta, al revenirii la credință, este supremul bun pe care îl aduce războiul în pământul pângărit de comunism.

Sântem în așteptarea unei bucurii depline, pe care cerul are să ne-o aducă la sfârșitul acestui război.

Rugăciunea va fi pâinea pe care biserica ortodoxă o va împărți unui neam care oia hrănit la colhozul iluziilor nefericite.

În ziua păcii, din catedrala dela Moscova, se va auzi g'asul clopotelor care vor chema la Hristos un neam întreg.

Pr. Gheorghe Șerbu
Satlung-Brașov

Chestiuni omiletice

de Preot Ioan Oprîș

III

Predicarea, o sfântă pedagogie

Artă și vocație. — Cuvânt și faptă. — Viața predicatorului. — Predica este împărțire de putere. — Secretul predicii lui Iisus. — Caracterul moral la cei vechi. — Piatra de încercare a predicii.

Predicarea este o sfântă pedagogie, un vast aparat de educare a lumii. Ea cere în egală măsură artă și vocație. Totuși elementul preponderant este vocația; iar vocația în omiletică coincide cu însuși darul misiunii preoțești. Graiul predicatorului este graiul păstorului care își iubește turma și care pentru că o iubește o și învață. Predicatorul se confundă cu păstorul, și tot cel ce propovăduiește, într'un chip mai mult sau mai puțin figurativ, păstorește. Așa ne și explicăm pentru ce fine Biserica cu atâta scumpătate la dreptul ei de a dispune după propriile-i interese de libertatea predicării.

În Evul Mediu dreptul de a-ți însuși și apoi de a desfășura în fața altora cunoștințele artei, de a propovădui cuvântul lui Dumnezeu, era un privilegiu sacrosanct al episcopatului. Și până în zilele noastre dreptul de a predica aparține de fapt tot episcopatului și numai în mod concesiv, prin delegație, acest drept a fost acordat și presbiterilor.

Totuși, nici arta nu este mai puțin necesară acestei sfinte pedagogii predicatoriale. Ea precizează tendințele obscure ale vocației, clarifică și întărește dispozițiile native. Fără regulile artei totul s'ar întâmpla după capriciile individuale. Artă conferă cuvântărilor bisericesti o notă de universalitate, adaptându-le la condițiile și necesitățile generale ale sufletului omenesc. Ea adaugă cugetării individuale, efortului personal, vastul cortegiu de experiențe ale gândirii colective.

În sfânta pedagogie a predicării, ca și în orice pedagogie un rol important revine raportului viu și indisolubil între cuvânt și faptă. Între cuvântul și fapta predicatorului trebuie să fie o perfectă consonanță. Puterea persuasivă a predicii rezidă în bună parte în puterea contagioasă a exemplului. Fapta, exemplul este izvorul principal al imponderabilului unei predici, imponderabil care determină în chip esențial rezultatul convertiv al unei predici.

Pentru a pecetui definitiv raportul necesar și indelibil dintre cuvânt și faptă, Mântuitorul Hristos proclamă că „Cel ce va face și va învăța mare se va chema în împărăția cerurilor”. Această sinteză își are expresia desăvârșită în însăși persoana vie a Logosului divin. De aceea cel ce vrea să calce pe urmele Eternului Pedagog trebuie să întrunească în sine armonia dintre cuvânt și faptă.

Celui ce vrea să slujească lui Dumnezeu și oamenilor prin cuvânt, sf. Ioan Gură de Aur îi recomandă pe lângă o laborioasă pregătire prin studiu, sfințirea vieții personale prin practicarea virtuții și prin rugăciune. Fără sfințirea vieții, orice știință, oricât de înaltă, este neputincioasă. Căci prima și esențială condiție a succesului real al unei predici este viața personală a predicatorului.

Fără o viață religioasă intensă, adâncă, total stăpânită de duhul lui Hristos, efectul predicii este nul. Căci ea nu este atât o afirmare sau o serie de afirmări ale adevărului creștin, ci e o împărțire de putere și de lumină mântuitoare, o relație vie, comunională dela suflet la suflet. Vorbirea preotului este ceva cu un scop în afară de sine. Ea este un simplu vehicol necesar de comunicare, de împărțire tainică a puterii harice care sălășluiește în inima lui de părinte duhovnicesc. Dacă nu trăiește el însuși la temperatura harului, dacă nu este mai credincios decât cel mai credincios ascultător al său, ce va putea împărții altora? Noi nu ne vom îndeplini desăvârșit misiunea sfinte noastre pedagogii, decât când lumea va putea

zice: „Iată, acum înțelegem că acești oameni ai lui Dumnezeu ne-au întrecut cu mult pe noi. Noi nu mai putem să trăim fără să-i ascultăm și să-i urmăm” (Prot. M. Neagu).

Însuși secretul predicii lui Iisus constă nu în vreun artificiu de formă, ci în superioritatea morală a vieții Lui. „Personalitatea predicatorului Iisus, zice Herzog, era cu totul alta decât a noastră. El trăea ceea ce învăța. El nu numai că posedă adevărul, dar era însuși adevărul. „Cuvântul trup s'a făcut” (Ioan 1, 14). Pentru aceea, personalitatea Lui radiază un imponderabil de o covârșitoare importanță. După cum vorbele sale erau fapte, tot astfel și lucrările Sale erau cuvânt tăcut” (Pr. M. Ionescu).

De secretul lui Iisus s'au împărțit și Apostolii, împreună cu toți sfinții Bisericii la cari predica a fost una cu viața și la care adesea viața și sacrificiul ei au fost unica și suprema predică. De aceea și zice Avva Isidor Pelusiul „Viața fără de cuvânt mai mult folosește, decât cuvântul fără viață. Iar dacă cuvântul va fi unit cu viața ele vor forma icoana filosofiei adevărate”.

Chiar și la cei vechi caracterul moral și virtutea erau prețuite. Astfel, Cicero zice în al său „De oratore” următoarele: „Într'adevăr elocvența este una din cele mai mari virtuți...iar dacă am dat puțin de vorbire celor ce n'au asemenea virtuți (morale) nu i-am făcut adevărați oratori, ci am dat niște arme în mâinile nebunilor”. Quintilian este mai explicit. „Nu poate fi socotit orator perfect, cineva zice el, dacă nu este om bun. De aceea elocvența nu o scoatem numai din acea facultate (a elocinței) ci cerem toate virtuțile sufletului”.

Puterea unei predici se măsoară după înrăurirea pe care e în stare să o producă asupra sufletelor omenești. Dar piatra ei de încercare stă în puterea ei de lucrare asupra duhului însuși al predicatorului. Predica cere suflet cult și viață sfântă, cere artă și vocație unite de acolada aceleiași iubiri sincere a lui Iisus.

Bibliografie

Dr. Grigorie T. Marcu: *Mythos*, Sibiu, 1942, Pg. 40, Lei 50.—

Într'o expunere succintă, dar densă în argumente și înaripată ca stil, Păr. Dr. Grigorie T. Marcu, profesor la Academia teologică „Andreiană”, ne desfășoară istoria mitului, a acelei concepții superficiale, provenită din incapacitatea de a sesiza realitatea, care reduce existența istorică a Dumnezeu-omului fie la aceea a unui simplu om, fie la o ficțiune.

Șirul impresionant, dar monoton și jalnic, al mitomanilor se încheie cu un nume românesc: dl Lucian Blaga. Trebuia să vină, măcar și mai târziu, și un Român, să se inserieze în veriga acestei ideologii necredincioase. „Să avem și noi falșii noștri”, ce Dumnezeu. Altfel nu mai eram popor civilizată.

Meritul lucrării dlui prof. Dr. Gr. T. Marcu este că îi găsește bine dlui Blaga locul printre mitomani, ca să nu mai poată spune că nu i s'a resunoscut valoarea justă între somitățile savante ale străinătății.

Prof. Dr. L. G. Munteanu: *Viața Sfântului Apostol Pavel*, Cluj 1942, Pg. 248.

Harnicul rector al Academiei teologice ortodoxe din Cluj, dă la lumină, în întrecere cu toți ceilalți colaboratori ai P. S. Episcop Nicolae Colan, carte după carte, cu toată asprimea împrejurărilor în cari viețuim.

După „Viața Mântuitorului”, ne dă acum o Viață a marelui Apostol. Scrisă în graiu curgător, colorat, ea răspunde totuși cerințelor științifice, zugrăvind fidel sbuciumata existență și lucrarea misionară a Sf. Pavel.

Cartea se cetește cu tot atâta plăcere și folos [de popor și de intelectuali. Numeroase ilustrații ce însoțesc textul fac și mai atrăgătoare lectura.

Să mergem la biserică

Adeseori oamenii uită de Dumnezeu și de sf. biserică. Ei nu se gândesc că pot fi pedeșiți pentru răutatea lor.

Ori care tată, fie cât de bun, își pedeștește copiii dacă nu voiesc să asculte de el. Oare Dumnezeu ai cărui fii suntem toți, până când va răbda păcatele și fărădelegile noastre? Nu va face la fel ca și părinții noștri?

Frate creștine, de ești tânăr sau bătrân, întoarce-te la Domnul, ca să nu te ajungă mânia Lui. Când te găsești în floarea tinereții, nu-ți uita, că și cea mai frumoasă floare se usucă, dacă ploaia nu o adăpă și dacă razele soarelui nu o încălzesc. Gândește-te că ai un suflet nemuritor, căruia nu-i trebuie nici aur, nici argint, nici cele mai scumpe comori ale pământului, ci numai fapte bune. Mai mare fericire pe pământ nu vei afla, decât atunci când vei „iubi pe Domnul mai presus de toate, iar pe deapropoalele tău ca însuși pe tine”.

De aceea, frate creștine, ascultă de glasul lui Dumnezeu cu luare aminte și mergi regulat la sfânta biserică, căci numai acolo găsești cu prisosință hrana sufletească de care ai nevoie, pentru a te întări sufletește și a te face cu adevărat creștin. Ascultă cuvintele preotului ce ți le spune în biserică, pentru că nu sunt ale lui, ci ale Domnului, Împăratul cerului și al pământului, care grăește prin gura slujitorilor săi.

Nu uita, că Domnul a spus: „celce ascultă de voi [preoții], de Mine ascultă și celce se lapadă de voi, de Mine se lapadă” (Luca 10, 16). Fără de mâncare, omul moare trupest; dar fără de învățătura Domnului, omul moare sufletește. Deci frate creștine gândește-te la sufletul tău și-l înmădohește cu cât mai multe fapte bune, căci și celce vine în al unsprăzecetea ceas la îndreptare, e primit de Domnul cu aceeaș bucurie ca și acela ce a venit în ceasul cel dintâi.

Să mergem deci, cu toții, la biserică!

Prof. C. Costin

Comemorarea „Craielui Munților”.

În ziua de 10 Septembrie 1942, s'au împlinit 70 de ani dela moartea lui Avram Iancu. Din acest prilej, s'au făcut, în mai multe localități din țară, parastase întru pomenirea eroului cu o viață sbuciumată și pilduitoare în lupta cruntă pentru dobândirea drepturilor unui neam prigonit.

Amintirea lancelui rămâne veșnică în sufletele tuturor bunilor români din munți, și din câmpii, și de pretutindeni.

Dar pentru invalizi și văduve de război. Mareșalul Conducător Ion Antonescu, a dăruit, pe seama invalizilor și a văduvelor de război, din câteva comune ale județului Neamț, 17 perechi de boi și 8 care cu jug.

CĂRȚI ȘI REVISTE

Viața Ilustrată, revistă de familie, a apărut, pentru Septembrie a. c., cu bogat material de articole, cronici și însemnări, semnate de: Prot. Ion Goron, Victor Ion Popa, Virgil Șotropa, Dr. V. Sava ș. a. Abonamentul pe un an 450 lei. Un număr 40 lei. A se cere la: Librăria Arhidiecezană.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu.

Duminecă în 20 Septembrie 1942 servesc: Prot. Mih. Neagu, Prof. Dr. Nicolae Terchilă și dir. Dumitru Călugăr; diaconii: Anatolie Scurtu și Simion Macarie. Predică: Prot. Mihail Neagu. După masă la ora 4, la Oastea Domnului predică: Prot. Mih. Neagu.

INFORMAȚIUNI

P. S. Episcop Nicolae Colan oaspe al I. P. S. Mitropolit Nicolae.

Bunul și înțeleptul arhiepiscop al Românilor ortodocși din Ardealul de Nord, P. S. episcop Nicolae al Clujului, a sosit într'una din zilele acestea la Sibiu, pentru a face o vizită I. P. S. Mitropolitului Nicolae, superiorul său ierarhic, pentru chestiuni de ordin bisericesc.

Ne bucurăm nespuse de mult că am putut revedea pentru puțin timp pe distinsul fost rector al Academiei noastre teologice, atât de prețuit de populația Sibiului și pe ilustrul academician, a cărui strădanie de cărturar și animator însemnează atât de mult pentru înălțarea Bisericii noastre.

Dl Nichifor Crainic a plecat într'o călătorie de studii la Roma. Dsa a fost primit în audiențe înalte, făcându-i-se o primire din cele mai călduroase. Dl prof. Crainic va sta în Italia mai mult timp, unde va avea o seamă de întrevederi cu personalitățile de seamă ale Italiei, în interesul țării noastre. Presa italiană e unanimă în aprecierile făcute la adresa dlui prof. Nichifor Crainic, despre care scriu că este una din cele mai de seamă personalități din România.

Meritate distincții aduse unui erou căpitan invalid. Duminecă s'a desfășurat, la regimentul de infanterie din Sibiu, solemnitatea decorării eroului căpitan invalid Constantin Hâncu, pentru fapte de arme săvârșite în luptele dela Kerki. În fața regimentului și a ofițerilor comandamentului teritorial, dl colonel Chitu, delegat al generalului Bădescu, a prins pe pieptul viteazului căpitan „Steaua României” în grad de cavalier și „Coroana României” în grad de ofițer, ambele cu spade și panglici; ear în numele Führerului, dl căpitan Stölting a prins pe pieptul eroului Hâncu „Crucea de fier clasa II a”, prezentându-i tot odată felicitările armatei germane. Dl col. Chitu a subliniat, în cuvinte însuflețite, bravurile căpitanului în luptele grele, la care a luat parte pentru neam, țară și tron.

Ofițerii români decorați cu ordinul „Mihai Viteazul” au dreptul a călători gratuit pe C. F. R. în cl. I, în baza permisului ce li se acordă. De asemenea vor fi improprietării cu loturi de câte 25 ha. de pământ în Bucovina de Nord și Basarabia. În caz de moarte a decoratului, lotul se atribuie unuia dintre copii, fiind indivizibil. Dacă decoratul n'are moștenitori, soția sa se bucură de uzufruct tot timpul vieții, apoi lotul trece în posesia statului.

Parastas în memoria învățatului fost profesor în Cernăuți, Aron Pumnul, s'a slujit, în vara aceasta, în comuna sa natală Cuculata, din protop. Oltul. Au participat, la piosul act, credincioșii din parohie și din satele vecine, între cari se găseau toți descendenții răposatului, în frunte cu dna Ana Lazăr Lăzărescu, nepoată, venită dela București. Figura neuitatului profesor a fost evocată în cuvântul comemorativ rostit, după slujirea parastasului, de parohul local, păr. Simeon Iacob, care a distribuit apoi credincioșilor prezenți câteva sute de iconițe, dăruite în amintirea unchiului său de dna Lăzărescu.

Pe seama răniților. Reuniunea femeilor ortodoxe române din Cuculata, prot. Oltul, județul Târnava Mare, a pregătit, sub conducerea prezidentei, a secretarei și a parohului din localitate, mai multe daruri pentru vitejii noștri ostași răniți, aflați în spitalul din Sighișoara. Li s'au dăruit: 150 kgr. de fructe, 40 de cozonaci, cărți poștale, țigări etc., în ziua de 5 Septembrie 1942, când a fost cercetat, mângălat și încurajat fiecare soldat rănit din acel spital.

Act de mulțămire. Parohia ort. rom. din Boz, protop. Mercurea, jud. Sibiu, adânc mișcată de nobilul gest al familiilor Popa Nicolae, șef de divizie C. F. R., Cristofor Papaenache, proprietar cofetăria Tic-Tac și trei Ruxanda Vărlau, toți din Galați, le exprimă vli mulțumiri pentru cele 3 perdele de mătasă și un prosop, ce le-au dăruit sfinte noastre biserici, în valoare de peste 30.000 lei.

Preot I. Popa-Boz

Rectori noi s'au ales în fruntea Academiei teologice din Timișoara și din Caransebeș. În cea dintâi a fost ales **păr. Dr. Sofron Vlad**, în cea de a doua **păr. Dr. Zeno Munteanu**.

Darul făcut de Führerul **Adolf Hitler** României, este o prea frumoasă biserică, din centrul Berlinului, numită „Biserica Ierusalimului”, pentru a fi pusă la dispoziția parohiei ortodoxe române din capitala Germaniei. Fapta simbolică, a marelui bărbat de stat, constituie un omagiu adus vitejiei ostașului român luptător împotriva bolșevismului și, în același timp, un semn de biruință a ortodoxiei în apusul european. — Țara noastră are, până acum, capele ortodoxe în: Baden-Baden, Berlin, Budapesta, Paris, Viena, — și sperăm că în curând și la Roma, pentru românii ortodocși de acolo, în mare parte studenți. — Lângă biserica din Berlin se organizează un muzeu de artă religioasă română, sub îngrijirea unei comisii, designate de dl ministru Ion Petrovici și având de președinte pe dl prof. Aurel Popa, secretarul general al cultelor.

O mie de burse, pentru orfanii de război, se vor da, anul acesta din partea guvernului român. Bursele sânt de câte 30 mii lei anual și se vor acorda elevilor cari cercetează licee teoretice, comerciale, sau gimnaziile industriale, și cari sânt orfani ai eroilor căzuți în războiul pentru cruce și civilizație.

Pentru cei cu familii numeroase. Din ordinul Marelui Ion Antonescu, primăria dela Petroșani a primit două *va-goane zahăr* spre a fi distribuit muncitorilor din Valea Jiului cu familii numeroase. Zilele acestea, în fața primăriei orașului, s'a slujit o sfeștanie de cătră P. C. Sa protopopul Ion Duma, asistând numeros public, în frunte cu reprezentanții primăriei, ai garnizoanei locale și ai societății „Petroșani”. Păr. protopop Ion Duma, în cuvântarea rostită, a accentuat deosebita grijă a Marelui Conducător pentru muncitorimea neamului. — Intocmindu-se lista de muncitori, cu familii numeroase pentru a primi zahăr, s'a început distribuția.

Prime pentru familii cu numeroși copii. Ducele Mussolini a acordat capilor a 5 familii, care au sub drapel cel mai mare număr de copii, prime de 5 mii până la 20 de mii de lire, atribuite de Uniunea națională a familiilor numeroase din Italia. Cele 5 familii au sub drapel 40 de copii, din totalul de 56 de copii.

Oficiu de consultare înainte de căsătorie. La Praga există un „Oficiu de consultare înainte de căsătorie”, susținut de asociația pentru „Protecția tineretului și a familiei”. Acest oficiu ține cursuri pentru oamenii tineri spre a-i învăța ce răspundere își iau la intrarea în căsătorie. Prelegeri țin profesori universitari, doctori, doctorese și învățați din toate domeniile pedagogiei.

Expoziții agricole. Prefectura județului Sibiu, secția administrativă, anunță organizarea următoarelor expoziții de toamnă: Duminecă 27 Septembrie 1942, expoziții la reședința plășilor: Mercurea-Sibiului, Ocna-Sibiului și Săliște; Duminecă 4 Octombrie la reședința plășilor Sibiu, Tălmaci și Valea Hârtibaciului; Duminecă 11 Octombrie, expoziția generală în Sibiu, pe terenul Târgului de Mostre. Comitetul central de organizare face călduros apel, pe lângă întreprinderile industriale și firmele comerciale din municipiul și județul Sibiu, să participe cu produsele și mărfurile lor, mașini și instrumente agricole, horticoale, pomicoale, etc. la expoziția generală dela reședința județului.

Bancnotele de Lei 1000. —, cu capul fostului rege Carol II în filigrană, își pierd puterea circulatorie la 30 Septembrie 1942. De aici încolo circulează valabil numai bancnotele cu capul lui Traian în filigrană, sau bancnotele care peste capul fostului rege au tipărite două țărane.

Citiți, sprijiniți și răspândiți ziarul
Telegraful Român

Nr. 10268 — 1942

Concurs

La liceul „A. Șaguna” din Brașov sunt vacante următoarele posturi:

1. Un post de ajutor de secretar.
2. Trei posturi de supraveghetori de ordine.

Pentru fiecare din aceste posturi se plătește leaful lunar de 6000 Lei.

Cei cari vor face și serviciul de pedagog în internat vor primi, pe lângă salariu, și întreținerea în natură.

Candidații trebuie să fie de confesiune ortodoxă și să-și înainteze imediat cererile Direcțiunii liceului „A. Șaguna” din Brașov. Sibiu, la 16 Septembrie 1942.

Consiliul arhiepiscopesc

Concurs

La liceul ort. rom. „Avram Iancu” din Brad sunt vacante un post de pedagog plătit din bugetul statului cu lei 5300 brut lunar și 1 post supraveghetor de ordine plătit tot din bugetul statului cu 5300 lei, brut lunar.

Posturile se pot ocupa pe ziua de 27 Septembrie a. c.

Cei ce doresc a solicita acestea posturi să-și înainteze cererea de numire Direcțiunii liceului Brad, fiind însoțită de actele prevăzute de Codul funcționarilor publici.

Se cere candidaților să fie de religia ortodoxă.

C. Ciocan, directorul liceului Brad

Nr. 551—1942 Prot.

(79) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Hamba-Daia, protopopiatul Sibiu, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.
2. Sesiune parohială de 20 jugăre pământ arător și fânaț, primit din reaf. agrară.
3. Curte parohială de 600 st. p., nezidată.
4. Parohia se obligă să plătească chiria pentru locuința preotului, până la zidirea casei parohiale.
5. Fiecare familie dă preotului o ferdelă de grâu, dacă are sămănătură de grâu, iar dacă n'are, e obligată să dea o ferdelă de porumb.
6. Venitele și stolare uitate în parohie.
7. Preotul va locui în comuna Dala.

Cererile de concurs, însoțite de toate actele necesare, se vor înainta Consiliului arhiepiscopesc din Sibiu, care va întregi parohia prin numire.

Consiliul arhiepiscopesc

Ministerul Agr. și Domeniilor, Direcția Păd. Persoanelor Juridice, Inspectoratul Silvic Sibiu.

Nr. 9507—1942

(82) 1—1

Publicațiune

Se aduce la cunoștința generală că în ziua de 8 Octombrie 1942, ora 10, în localul Inspectoratului Silvic, Sibiu, strada 10 Mai Nr. 51, se va vinde prin licitație publică, cu oferte închise, materialul lemnos conținând 3060 bușeni molid cu un volum de cca 911 m³ lemn de cherestea și cca 141 m³ lemn de celuloză, din pădurea Zimbru stația Ivan proprietatea Sesiiei Parohiale, Cantorale și Învățătoresți din comuna Tălmacel, județul Sibiu.

În caz de lipsă de concurenți licitația următoare se va ține la 9 Noembrie 1942, în aceleași condițiuni și fără altă publicație.

p. Șeful Inspectoratului
Mircea Sandi
inginer silv.

Nr. 10210—1942

(81) 1—1

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a Luța, se publică concurs cu termen de 15 zile.

Cererile de concurs se vor înainta la Consiliul arhiepiscopesc în Sibiu, care va întregi parohia prin numire.

Sibiu, 15 Septembrie 1942, din sed. sen. bis.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 10237—1942

(80) 1—1

Concurs

Pentru întregirea postului — nou bugetat — de diacon la parohia Brașov-Scheiu I, se publică concurs cu termen de 8 zile dela apariția lui în Telegraful Român.

Candidații își vor înainta cererile de concurs la Consiliul arhiepiscopesc în Sibiu, care va întregi postul prin numire.

Dela candidați se cere să aibă calificatiune preoțească pentru parohii de clasa întâia.

Sibiu, 15 Septembrie 1942, din sed. sen. bis.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 9770—942

(77) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante Bârgăniș, din protopopiatul Agnita, se publică concurs cu termen de 30 zile, dela prima apariție a lui în Telegraful Român.

Parohia este de clasa a treia, și beneficiile postului de paroh sunt următoarele:

1. Salarul dela Stat.
2. Casă parohială cu dependințe.
3. Sesiune de 11 jug. 125 st. arător și fânaț.
4. Stola obișnuită în protopopiat.
5. 1 ferdelă de cucuruz dela fiecare cap de familie.

Cererile de concurs vor fi înaintate Consiliului arhiepiscopesc, în Sibiu, care va întregi parohia prin numire.

În cerere se vor arăta studiile făcute și serviciul îndeplinit, în mod amănunțit.

Sibiu, la 3 Septembrie 1942.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 212—1942

(70) 3—3

Concurs repeșit

Pentru întregirea parohiei de cl. II-a Bobohalma, protopopiatul Târnavă, se publică concurs repeșit cu termen de 30 zile, dela prima apariție în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.
2. Sesiune parohială de 32 jugăre pământ arător și fânaț.
3. Grădina bisericii în mărime de 1 jugăr.

4. Cimitirul bisericii în mărime de 1/2 jugăr.

5. Locuință deplin corespunzătoare, închiriată și plătită de Consiliul parohial.

6. Stola obișnuită în parohie.

Cererile de concurs, însoțite de toate actele necesare, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al Târnavei în termenul indicat. Totodată se va anexa și permisiunea de candidare primită dela P. V. Consiliu Arhiepiscopesc.

Candidații se vor prezenta în parohie cu prealabila învoire a oficiului protopopesc în vreo Duminecă sau sârbătoare, spre a cânta la strană și a predica, eventual a servi la sf. altar și a face cunoștință cu poporul.

Târnaveni, la 28 Iulie 1942.

Oficiul protopopesc ortodox român al Târnavei în înțelegere cu consiliul parohial ortodox român din Bobohalma.

Gheorghe Oprean
protopop

Nr. 496—1942

(73) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei cl. II-a Zam cu filia Tămășești, din protopopiatul Dobra, jud. Hunedoara, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sunt

1. Salar dela stat.
2. Casă parohială, cu toate supraedificatele necesare, în stare foarte bună.
3. Folosirea sesiunii parohiale de 19 1/2 jugăre, teren arabil, fânaț, pom și pădure.
4. Câte 15 l. porumb sfărmat dela fiecare familie din fiile și 1/4 din prețul de arendare a cimiterului dela Biserică, achitat de epitropie.
5. Stola obișnuită în protopopiat.

Cererile de concurs, însoțite de toate documentele necesare și de înțelegerea de candidare a înalt Prea Sfințitului Mitropolit, se vor înainta oficiului protopopesc ort. rom. al Dobrei, în termen.

Concurenții se vor prezenta, cu înțelegerea oficiului protopopesc, în vreo Duminecă sau sârbătoare în parohie la biserică, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Dobra, la 16 August 1942.

Oficiul protopopesc ort. rom. al Dobrei în înțelegere cu consiliul parohial din Zam.

Pr. Adam Lăzărescu
adm. protopopesc

Citiți și răspândiți

Revista Teologică

Organ pentru știința și viața bisericească. Apare lunar, sub patronajul I. P. Sf. Mitropolit NICOLAE al Ardealului. Redacția și Administrația: Sibiu, Academia teologică „Andreiană”. Redactor: Prof. Dr. Grigorie T. Marcu. Abonament anual, Lei 400.

Pictură pentru biserici

Subsemnatul pictor academic iau în întreprindere lucrări de branșa picturii în stil bizantin și repar picturi vechi cu prețuri potrivite și în condiții artistice ireproșabile.

În atelierul meu se găsesc tablouri și icoane bisericești artistice, cruci, prapori.

Am pictat și reparat biserici și posed certificate de apreciere din partea Onorabilei comisii a monumentelor istorice. Autorizație.

Primesc lucrări în orice timp și la cerere mă deplasez în locurile unde e trebuință de pictură și de reparații interioare de biserici.

Profesor ILIE CHIDU

pictor bisericesc

Sibiu, strada Regele Mihai I, Nr. 18